

2017.okt.18-okt.21.

HATÁRTALANUL

FELVIDÉKRE

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

**Kapuvárról a Felvidékre a Világörökségek
nyomában**

„Éjszakánként felnéztünk a kristálytiszta ragyogó tejutas csillagos ég görbületére, forogni, vágatni kezdett velünk és bennünk a világ örök és végelethatatlan végtelenje.”

Novotny Tihamér

Határtalanul!

Páli Szent Vince Katolikus Általános iskola és Óvoda Kapuvár

A HATÁRTALANUL! pályázatunk megnyerése után lelkesen szerveztük az út részleteit. Október elején a fakultatív előkészítő tevékenység során anyagot gyűjtöttünk a könyvtárban, interneten, valamint beszélgettünk a kirándulás útvonaláról. Az előkészítő órákon a kísérő pedagógusaink előadásokat tartottak interaktív táblán különböző témákban: Budai Erika néni a Felvidék földrajzáról, adottságairól, a lakosság etnikai összetételéről, Titz Ildi néni a történelméről, Törekiné Bea néni kirándulásunk útvonaláról, a viselkedés szabályairól, Némethné Tóth Kati néni Felvidék irodalmi emlékhelyeiről, költőkről, írókról és a vallási összetételről beszélt. Útinaplónkba minden nap szorgalmasan jegyeztük le az aznapi élményinket. Így következett el a várva várt utazás.

1. nap: október 18. szerda:

Reggel 6 órakor indultunk el Kapuvárról, nekivágva Szlovákiának, azon belül is a magyar lakta területeknek. 8:30-kor megérkeztünk első úti célunkhoz: Nagysallóba. Itt a Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola diákjainak magyar könyvekkel kedveskedtünk, majd kimentünk az iskolával szemben levő emlékműhöz, ami az 1848-1849-es szabadságharc Tavaszi hadjáratának egyik legfontosabb győztes csatájának állít emléket. Itt elszavaltuk Petőfi Sándortól a Magyar vagyok című verset, és megkoszorúztuk az ottani diákokkal közösen az emlékművet.

Utána elindultunk Selmecebányára, ami az UNESCO Világörökség része. Elmentünk ahhoz a Líceumhoz, ahol fél évig tanult Petőfi Sándor. Itt is elszavaltuk a Magyar vagyok című verset, és egy verskoszorút is Petőfi tollából. Ezután elmentünk a Bányászati Múzeumba, ahol az ott keletkezett Bányászhimnuszt elénekeltük. A városnézés után utunk Körmöcbányára vezetett. Itt a várnegyedben megtekintettük a gótikus stílusban épült Szent-Katalin vártemplomot. Utána megnéztük a Pénz- és Érmemúzeumot, majd a 689 éve alapított pénzverdét, ahol lehetőségünk volt elkészíteni a saját érménket. Zólyom várában a Balassi emléktáblánál a koszorút helyeztünk el. A nap utolsó állomása Garamszeg volt, ahol az evangélikus fatemplomot tekintettük meg, és közösen imádkoztunk a magyarságért. Az éjjelt Bystra hegyi falu hoteljében töltöttük.

2. nap: október 19. csütörtök:

A korai ébresztő és a kiadós reggeli után elkezdődött az aznapi programlista.

Elsőként Besztercebányára látogattunk, ahol először a várnegyedben a Mária-templomot néztük meg, majd a Mátyás-házat. Egyik legnagyobb királyunk szálláshelye után a Thurzó-házhoz sétáltunk, majd végül a Barkabánhoz. Ezek után Martonházára utaztunk, ahol a világ egyik látogatható aragonitbarlangját néztük meg a háromból. Ez a barlang is a világörökség része lett 1995-ben. A barlang után utunk Késmárkra vezetett, ahol az út során megbecsültük a Lomnici-csúcs távolságát és magasságát. Késmárkon legelőször az új evangélikus

templomot tekintettük meg, ahol az egyik legnagyobb kuruc hadvezér: Thököly Imre is örök álmát alussza. Sírhelyét megkoszorúztuk, majd elindultunk az evangélikus ótemplom felé, ami szintén az UNESCO világörökségi listáján van. Utolsó állomásunk a Thököly-vár volt. Az éjszakát a poprádi Hotel Tátrában töltöttük

3. nap: október 20. péntek:

Reggeli ébresztés, svédasztalos reggeli, ugyanaz a reggeli rutin, mint tegnap. Először Lőcsét látogattuk meg. Ebben a „fekete város” névvel illetett városban a városházát, majd a mellette álló szegyenketrecet tekintettük meg. Ezek után ellátogattunk a Szent-Jakab templomba, ahol a szárnyas oltár Lőcsei Pál mesterműve. A templom után a Thurzó-kápolnába mentünk. A „fekete város” után Szepesi várhoz utaztunk, ahol Európa egyik legnagyobb várromát tekintettük meg. Egy kis hegymászás után fel is jutottunk. Az érdekes vár után a „Tarca-parti Athénba” mentünk, azaz Eperjesre. Itt a Rákóczi-ház előtt felelevenítettük a Rákóczi-szabadságharcról tanultakat. Ezután a Szent-Miklós plébániatemplomban imádkoztunk, és elénekeltük az Ave Maria-t. Az imát és a dalt követően körbe vezettek minket a templomban, és utána megtekintettük Szent II. János Pál pápa szobrát. A szállás elfoglalása előtt Kassán koszorút helyeztünk el Márai Sándor szobránál, ahol a Füveskönyvből részleteket is olvastunk. Az utolsó éjszakát egy Kassa melletti síparadicsomban töltöttük.

4. nap: október 21. szombat:

Eljött hát az utolsó nap Felvidéki körútunkon. Az élmények megismételhetetlenek, a helyszínek csodálatosak voltak. De azért az utolsó nap történéseit is megírom.

Tehát első utunk Kassára vezetett vissza, ahol a városnézés után meglátogattuk a Szent-Erzsébet-dómot, aminek az altemplomában II. Rákóczi Ferenc, Zrínyi Ilona és Bercsényi Miklós is örök álmát alussza. Rákóczi Ferenc sírját megkoszorúztuk és mécsest gyújtottunk. Tiszteletünk jeléül elénekeltük a magyar himnuszt. Idegenvezetőnk irányításával elmentünk a Rodostó-házba, ami Rákóczi bujdosói házának pontos másolata. Ezután megnéztük a Csonka-torony leszakadt harangját. A festői látványt nyújtó Kassa után a Szlovák Karszt Nemzeti Park Jászói-cseppkőbarlangjához vezetett utunk, amely az UNESCO Világörökségi Listáján szerepel 1995 óta. A barlang után Alsósztrégovára utaztunk ahol magyar idegenvezetéssel megnéztük a Madách-kúriát, ahol egy „rendhagyó irodalomórán” megismertük Az ember tragédiája cselekményét. Az előadás után a Madách-család síremlékénél helyeztük el utolsó koszorúnkat. Alsósztrégováról 17:00-kor indultunk el haza Kapuvárra.

Nagyon élvezetes, élményekben gazdag kirándulásban volt részünk.